

5547

Сирфиды G

Сирфиды G

Сирфиды Гримальди
Сирфиды Гримальди

002 91-991

G 41

ՆԱՐԴՈՒՀԻ Յ. ՆԱՐԻՆԵԱՆ

ՄԱԼԱԲԻՈՅ

ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ

ՀԱՆԼԵՊ

ՏՊ. «ԱՐԱՔՍ» - Բ. Յ. ԹՕՓԱԼԵԱՆ

1926

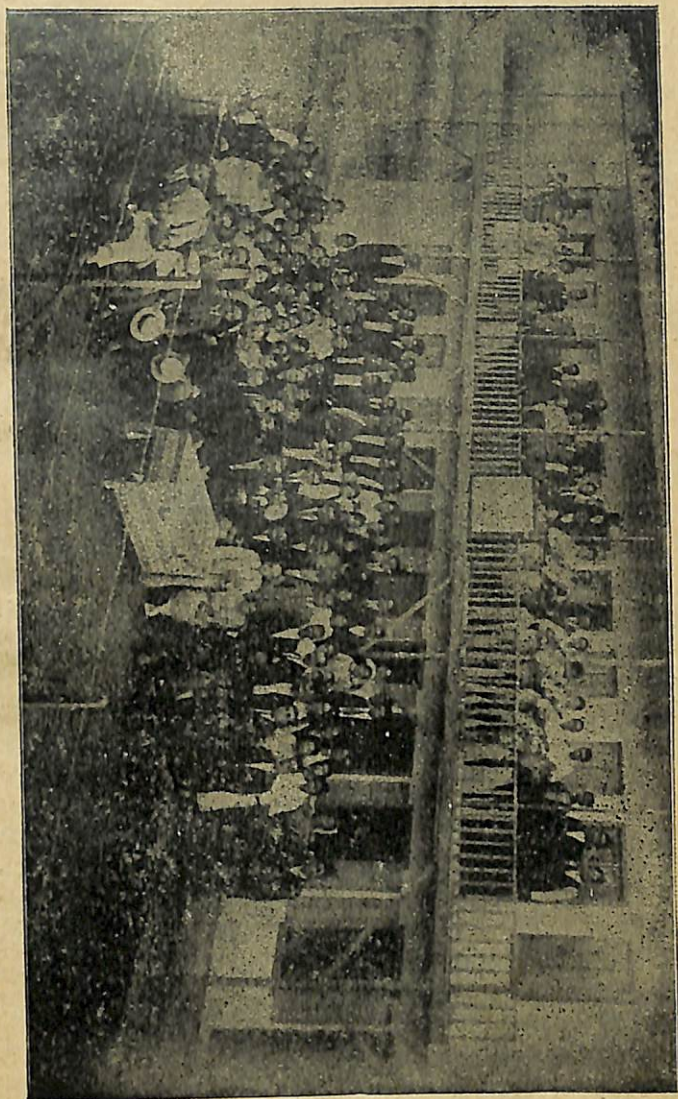
2010

58144-uh

9
X3583-4

Ստամբուլի Հրեական Միությունի շենքը

ՄԱԼԱԹԻՈՅ ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ
ՀԻՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆՆ ՌԻ ՆՊԱՏԱԿԸ

Սոյն ընկերութիւնը հիմնուած է Նիւ Եօրքի մէջ 1904ին, Թիւատելֆիոյ հայրենակիցներու ջանքով: Անոնց նպատակը եղած է Մալաթիոյ մէջ ազգային բարձրագոյն վարժարան մը հիմնել, և ազգային դաստիարակութեան կենսական գործին սատար հանդիսանալ: Անոնք ծրագրած են առաջին ասթիւ Ամերիկայի մէջ չէնք մը գնել 8-12,000 տոլար արժողութեամբ: Երկրորդ պիտի սկսէին դպրոցի մը շինութիւնը Մալաթիոյ արգասաբեր հողին վրայ: Այս ընկերութիւնը կազմուելէ երեք տարի վերջ այսինքն 1907ին պաշտօնապէս կը վաւերացուի Նիւ Եօրք նահանգ. կառավարութեան կողմէ և այդ թուականին կը գնեն 11,500 տոլարնոց չէնք մը Ուէսթ Հօպօքրնի մէջ: Որմէ ետքը Կրթասիրաց Ընկերութեան գաղափարը կը տարածուի Ամերիկայի շատ մը հայ գաղութներու մէջ, այսպէս, ուր որ նոյնիսկ 5-10 մալաթիացիներ կան, հոն կը վազմեն նոյն ընկերութիւնը և կը բերեն իրենց նիւթական ու բարոյական աջակցութիւնները:

1912 - 13 թուականներուն այդ գնուած չէնքը իրենց սեփականութիւնը կը դառնայ Ուրմէ ետքը ջանքեր կ'ընեն դպրոցի շինութեան, անոնք թղթակցութիւններ կ'ընեն Մալաթիոյ ծանօթ անձնաւորութեանց և ազգայիններու հետ որպէսզի այդ գործին սկսուի: Բայց ահա վրայ կը հասնի աշխարաւեր պատերազմը և այս նուիրական նպատակը այդ կէտին կը խորտակուի:

Սակայն Մալաթիացի կրակոտ եղբայրներս չեն յուսահատիր. որովհետեւ անոնք լաւ համոզուած էին թէ յուսահատութիւնը մահ է և որմէ ետք գործունէութիւն չի կայ:

Անոնք իրենց ուժերը կը կրկնապատկէին - բարոյական ու նիւթական զոհողութեամբ և կ'սկսին կարօտեալներու օգնելու գործին, մանաւանդ երբ մահազանգի ձայնը դէպ Ամերիկա մեր հայրենակիցներուն կը հասնի, անոնք ոգի ի բոլին այդ ընկերակցութեան շուրջ կը հաւաքուին:

1916ին հիմը կը դրուի վերաշինութեան ֆոնտի մը, կրթասիրացի գանձէն բոլորովին անջատ. ու ահա այսպէս կը շարունակեն իրենց գործը:

1918ին Լուսէլի մէջ Պատգամաւորական ժողով մը կը գումարուի, եւ այդ ժողովի մէջ միաձայնութեամբ կ'որոշուի 50,000 տոլարի քէմբէյն մը յատկացընել ի նպաստ կարօտեալներու, որոնց ձայնը արդէն իրենց հասած էր և որոնք անապատային վայրերէն օգնութեան ձեռք կը խնդրէին ովկիսոսներէ անդին գտնուող իրենց սրտահատորներէն:

Այդ ժողովէն անմիջապէս ետք անոնք հայրենիքի սիրով վառուած, գաղութներու մէջ կը կազմա-

կերպուին: յանձնախումբեր կը նշանակուին, որոնք անմիջապէս գործի կ'սկսին և պատկառելի գումար մը կը հաւաքեն, մօտ 45,000 տոլարի: Սոյն յանձնախումբի մարմինները 1918էն սկսեալ բոլոր կարօտեալներու կողմէ եղած դիմումներուն սատարութիւններ կ'ընեն ամէն կողմ:

Այդ թուականին կովկասեան կամաւորական շարժումին օգնած է կրթասիրացը մօտ 2,000 տոլարով որպէս համեստ աջակցութիւն Հայաստանի ազատագրութեան իրականացման:

Ահա այսպէս կ'ուզեն օգտակար դառնալ իրենց բեկորներուն որոնք կը տառապէին օտար հողերու վրայ զրկուած հայրենական օճախէ և սիրելիներէ: 1918 - 19 թուականներուն Մալաթիա զրկուած է 25,000 տոլար Պատրիարքարանի միջոցաւ որ տեղւոյն մէջ եղող Մալաթիացի հայրենակիցներուն բաժնուին: Նոյն ատենները Ազգային Միութիւնը հանգանակութիւն մը բրած է որմէ գոյացած է 1,000,000 տոլար որուն 25,000ը գումար Մալաթիացիներէ գոյացած է, ահա այսպէս իրենց օգնութեան ձեռքերը երկարած են ամէն տեղ, ուրկէ դիմում եղած է:

Ես անձնապէս չեմ կրնար ուրանալ ու մոռնալ կրթասիրացի այդ գործունէութիւնը երբ 1918-19ին կը գտնուէի Ուրֆա, ազատուած թրքական ճիրաններէն, եւ կած ու հանգչած էի Ուրֆայի Հայկական որբանոցին մէջ: Յանկարծ օր մը Ամերիկայի «Հայրենիք» թերթը մեզի աւետիս բերաւ ովկիանոսներէ անդին եղող հայրենակիցներէս: Անոնք հրատարակած էին ազգ մը եւ իրենց հասցէն՝ թէ «ուր որ Մալաթիացի հայրենակիցներ կան, կրնան ասկէ օգտուիլ զրկելով իրենց անուն

ու հասցէները, նաեւ կ'ստանան իրենց պարագաներուն եւ սիրելիներուն հասցէն, որ կը բնակին Ամերիկայի որ եւ է մէկ անկիւնը» Այդ օրը մեզի համար մեծ ուրախութեան օր մըն էր։ Որքանոցի մէջ գտնուող Մալաթիացիներս կրկին անգամներ կարգացինք այդ ազդը պէնամեծ հրճուանքով ու մեր թրքախառն ազճատ լեզուով մաղթանքներ ու անհուն շնորհակալութեան արտայայտութիւններ ուղղեցինք մեր եղբայրներուն. անոնց՝ որ այդ գործին հիմնադիրը եղած էին եւ այսօր անոնց գործունէութեամբ մ'նք, բաւոր Մալաթիացիներս կրցած ենք օգտուիլ ամէն տեսակէտով։

Անցան ամիսներ, ամէն կողմէ իմացուեցան առնապատէն ու տարագրութենէ ազատած բեկորներուն անունները, ու անմիջապէս մարդասիրական ձեռք երկարեցին իրենց սիրելիներուն որոնք տարագրութեան անլուր վայրագութեանց ամբողջ դառնութիւնը ճաշակած եւ վերջապէս իրենց փիղիքական ազազուն գոյութիւնը կրցած էին պահել հրաշքով։

Անոնք առատօրէն ղրկեցին իրենց լումաները անխտիր, որպէսզի այդ բեկորներուն հանդէպ իրենց ունեցած պարտականութիւնը լիուրի կատարեն, հայրենասիրական բարձր կամքով տոգորուած։

Կրթասիրացի նման շատ մը միութիւններ երեւան եկան, որոնց ամէնքն ալ այսպիսի հայրենասիրական գործունէութեամբ յառաջ տարին այս նպատակը, հոգ չէ թէ տարբեր անուններով, — օգնել բոլոր տառապող հայութեան։

Կրթասիրացը 1920էն ի վեր այդ հոգատարութեան գործը աւելի առաջ տարած է։ 2,000ի մօտ Մալաթիացիներ որոնք արիւնի ու մահուան ճիրաններէն ազա-

տած ցրուած էին Հալէպ, Պէյրութ, Դամասկոս, Պաղատա, Պոլիս, Յունաստան, Մարսէյլ եւ այլ քաղաքներու մէջ, անոնց ամէն առթիւ եւ ամէն պարագայի տակ օգնութեան փութացած է։

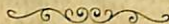
1920ին Ուստրի մէջ 18րդ պատգմ. ժողով մը կը գումարուի որով կը որոշեն 50,000 տոլար արժուութեամբ չէնք մը գնել, կրթասիրացի համար, ուստի նախկին չէնքը կը ծախեն 15,000 տոլարի եւ այդ գումարի վրան կ'աւելցնեն հաւաքուած դրամէն մաս մը ու նիւ Եօրքի մէջ 29րդ եւ 30րդ փողոցներու անկիւնը կը գնեն նոր չէնքը 53,000 տոլարի արժէքով, որը ներկայիս կ'արժէ 90,000 տոլար։ Այս չէնքը տարեկան վարձք կը բերէ 11,600 տոլար։ Շէնքին վրայ կայ 25,000 տոլարի մօրկէյն մը միայն. վերաշինութեան գանձին մէջ կայ 13,000 տոլար։ Այս ֆոնտէն 35,000 տ. կարօտեալներու ղրկուած է վերջին չորս տարիներու ընթացքին։

Կրթասիրացը շինել տուած է Պէյրութի մէջ չէնք մը որ կը բաղկանայ երկու յարկէ՝ 20 սենեակներով, իւր շուրջը ունի ընդարձակ շրջանակ մը եւ օգասուն պարտէզներ։ Այդ չէնքին մէջ կ'ապաստանին Մալաթիացի բեկորները, որոնք այլեւայլ տեղերէ եկած են Պէյրութ։ Հոն կան նոյնպէս 15ի մօտ որբուհիներ որ կը հոգացունեն Կրթասիրացի պիւտճէով։ Այդ որբուհիները որեւէ մէկը չունին. անոնք N. E. R. ի որբանոցէն դուրս ելած չափահաս որբուհիներն են. որոնց նմաններէն շատերը Պէյրութի մէջ եւ շրջակաները սպասաւորութեան մտած են տեղացի հայերու եւ արաբներու քով, սակայն Պէյրութի մասնաճիւղը անոնց պաշտպան հայրը դարձած է 1922էն ի վեր, եւ առած է

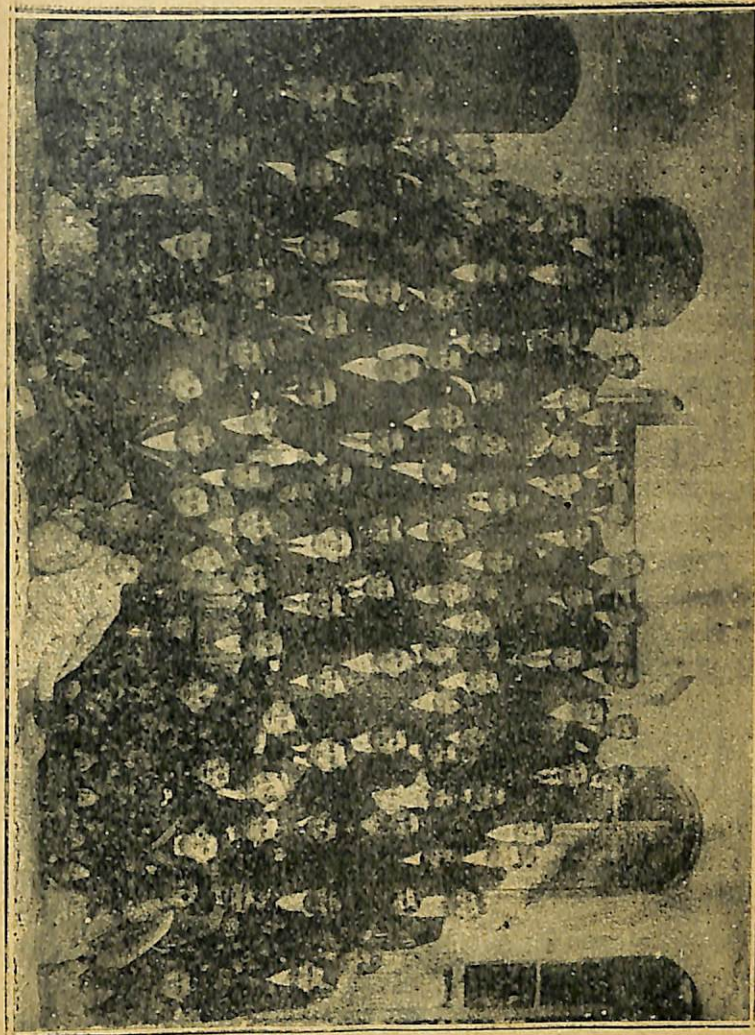
իւր հովանաւորութեան տակ, ամէն տեսակէտով խնամած է, անոնք չեն թոյլատրած որ այդ զեռատի պատանուհիները զրկուին օտար յարկերու տակ, խառնուին անոնց անհարգատ վարք ու բարքերուն հետ:

Անոնք արդէն թշուառներ էին և շթողուեցան որ բոլորովին յուսահատութեան եւ ուժացումի վիճակին մէջ լքուին: Եւ այսպէս անոնցմէ շատերը այդ օտար հորիզոններու տակ պատսպարուեցան ու մնացեալներն ալ զեռ կը հոգացուին կրթասիրացի պիւտճէով:

Կրթասիրացը Հալէպի մէջ ունի պատսպարան և դպրոց: 1920ին Հալէպ Մալաթիացիներ գտնուած են, սակայն 1922էն իվեր բազմապատկուած են, որովհետեւ անոնք չեն կրցած հանգիստ կեանք մը ունենալ Մալաթիոյ մէջ, ուր թուրքեր օրէ օր ստորնութիւն ու վայրագութիւն ցոյց տուած են. այս պարագաներու տակ անոնք ձգելով ամէն ինչ քաշուած են Սուրիա ու այսպէս կարաւանները օրէ օր Հալէպ հասած են: Երբ անոնց ձայնը կը հասնի կրթասիրացի կեդրոնին անոնք ամէն տեսակէտով օգնութեան կը փութան անմիջապէս մասնաւոր անձերու միջոցաւ, Հալէպի մէջ կը վարձուին պատսպարաններ և հոն կը զետեղուին եկող թըշուառ հայրենակիցները, և այդ օրէն սկսեալ բոլորը կ'օգտուն կրթասիրացէն, կարօտեալներ յարմար ժամանակներու մէջ իրենց նպաստները կստանան, շատեր ալ ամէն ամիս:

Մալաթիոյ Կրթ. Թիւթ. Հալէպի դպրոցը (Տպարդ բովին) 1923—24

ՀԱԼԷՊԻ ԴՊՐՈՑԸ

Այս քան հայրենակից գաղթականութեան խճուղումին հետ կը ծնէր նաեւ անհրաժեշտ ու կենսական պահանջ մը — մանուկներու դաստիարակութիւնը։ Խեղճ ժողովուրդ մը որ ինքզինք հազիւ թէ սարսափի տիրապետութենէն ազատուած կ'զգար, իր առաջին մտահոգութիւնը կը կազմեր կազմակերպել իր զաւակներուն կրթութեան գործը։

Եւ այս պահանջին իբր սկզբնաւորութիւն, ինքնաբերաբար ծնունդ առաւ դպրոցի մը կորիզը Հոգետան մէջ։ Ուր մինչեւ իսկ չափահասներ բուռն եռանդով մը սկսան հետեւիլ դասաւանդութեանց։ Սակայն նկատելով յարաճուն գաղթականութեան և աշակերտներու բազմացող թիւը, կ'որոշուի դպրոցական յարմար շէնք մը վարձել։ Կեդրոնական Միութեան լիազօր ներկայացուցիչ Պ. Յ. Մարգարեան այս փափաքին գոհացում կուտայ քաղաքիս փոքր Ազիզիէ թաղին մէջ վարձելով դպրոցական շէնք մը 1924ին, աշակերտ և աշակերտուհիներու ամբողջ թիւը կը հասնէր 200ի և որոնք կը դաստիարակուէին հինգ ուսուցիչ - ուսուցչուհիներով, և որ կը բաղկանար տասը դասարաններէ։ Ինչ տղայոց և հինգ աղջկանց համար։ Ամալներջի քննութիւնները կ'ապացուցանեն ուսանողներու նուիրումը։

1924 - 25 դարձեալ դպրոցը շարունակուեցաւ իրանուէք պողոտայի վրայ հայրենակիցներու պատասխարանին մէկ յարկաբաժնին մէջ: Դէպի Մարտիկա և այլւր գաղթականութեան հետեւանքով ուսանողներու թիւը եղած էր 140: 1925 - 26 դարձեալ վերաբացուեցաւ նոյն դպրոցը առաջուան շէնքին մէջ 70 աշակերտներով երեք պաշտօնեաներով, կը բաղկանան հինգ դասարաններէ և կը դասաւանդուին հայերէն, ֆրանսերէն, անգլիերէն, թուրքերէն և գիտութիւններ, համաձայն Ազգային վարժարանի համապատասխան դասարաններու ծրագիրին:

Լիայոյս էնք որ կրթասիրաց Միութիւնը երբեք չպիտի լքէ իր հայրենակից զաւակներուն նուիրական գործը, ինչպէս իր առաջին նպատակը եղած է բարձրագոյն կրթութիւն մը ապահովել անոնց: Կը յուսանք որ յառաջիկային նա չպիտի ուշանայ սիրելի Հայաստանի հողին վրայ կառացանել նոր Մալաթիան, հոն իրականացնելու իր տարիներու սրբազան իտէալը:

Առաջական կայմը (1925 - 26)

ԿՐԹԱՍԻՐԱՑԻ ՄԱՍՆԱՃԻՒՆԵՐԸ

Կրթասիրացը կը բաղկանայ շատ մը մասնա-
ճիւղերէ, թէ՛ արտասահմանի և թէ՛ ուրիշ վայրերու
մէջ: Անոնք իրենց ճիւղերը տարածած են ուր որ ափ
մը հայրենակիցներ կան: Ունին նաև կանանց մաս-
նաճիւղեր որոնք կը գործեն արիարար և քաջակորով:
Կանանց մասնաճիւղը վերջին տարիներու մէջ մանա-
ւանդ աւելի բեղմնաւորած է իր գործունէութիւնը:

Անոնք կը սարքեն դաշտահանդէսներ և հաց-
կերոյթներ, որոնցմէ գոհացուցիչ հասոյթ յառաջ կը
բերեն:

Թող ասորին այս հայրենակից տիկիները, որոնք
իրենց կեանքը և գործունէութիւնը կը նուիրեն այսպի-
սի բարի նպատակներու: Թող կամքն ու կորովը ան-
պակաս ըլլայ իրենց մէջ. որովհետև իրենց գործը շատ
սուրբ է. անոնք իրենց նախնիքներուն սրբազան ու
մաքուր հոգիներէն ներշնչուած ասպարէզ նետուած
են, այնքան անձնուիրութեամբ, փրկելու մեր նոր
սերունդը թշուառութեան ու օտարութեան ճիւղաննե-
րէն: Վերջապէս անոնք են որ իրենց մայրական խը-
նամբով, Կրթասիրացի այլ ընկերներու հետ պիտի
կրնան ազատել մեր բեկորները սա անհամբոյր վայրե-
րէն և մեզ պիտի առաջնորդեն այն երկիրը, որուն

անունը այնքան գեղեցիկ կը հնչէ մեր սրտին, որուն գիւթական քաղցրութիւնով այնքան դարեր ոգեւորուած են ու մեզի թողած որպէս պաշտելի աւանդութիւն, ու վերջապէս իրենց կեանքն ու էութիւնը անոր զոհած են:

Ուրեմն, Կրթասիրացի մասնաճիւղեր, ապրեցէք ու գործեցէք համերաշխ և յոյսի ու սիրոյ խապրիկները ձեր շրթունքներուն վրայ, առաջնորդեցէք մեր բեկորները այն վայրը որուն կարօտը ունին: Զեր այդ գործունէութիւնը մեր սրտերուն մէջ արձանագրուած կը մնան, դարեր ձեզ պիտի յիշենք, որ այդ սուրբ և նուիրական գործին հիմնադիրները եղած էք:

ՆՈՐ ՄԱԼԱԹԻԱ

Նոր Մալաթիոյ գաղափարը 1924ին ծնունդ առաւ Կրթասիրացի 21րդ Պատգամաւորական ժողովին մէջ, ու սեղանին վրայ դրուեցաւ որպէս այժմեական և հրամայական հարց:

Խորհրդակցութենէն յետոյ միաձայնութեամբ քըւէարկուեցաւ Հայաստանի մէջ հիմնել Նոր Մալաթիա մը ու հոն գետեղել հայրենակից բեկորները որպէսզի անոնք վերջնականապէս ազատին գաղթականութեան

(1924 - 25) Կառած Սասնաւորական կառն

անորոշ վիճակէն, և ուր կարենան ունենալ իրենց սեփական տունը բնականոն կենցաղը: 1915 չարաշուք թուականէն իվեր ամէն ինչ կորսնցուցած, և ինկած անձանօթ հորիզոններու տակ, գիշեր և ցորեկ կը հառաչեն զրկուած իրենց քաղցրիկ բոյներէն, ներկային և ապագային համար հաւասարապէս մտահոգ և յուսահատ, տարուբեր անորոշութեան մէջ:

Այս ցաւալի կացութեան միանգամ ընդմիշտ վերջ տալու գերագոյն մտահոգութեամբ 1924էն սկսեալ Կըրթասիրացը նամակներով և հեռագիրներով բանակցութեան մտաւ Խորհրդային Հայաստանի ներկայացուցչին հետ, որմէ խնդրեց ամի մը հող յատկացնել Մալաթիոյ Կրթասիրաց Ընկերութեան իրենց ցիր ու ցան բեկորները հոն ամփոփելու համար:

Վերջապէս բարեացակամութեան շնորհիւ Հայրենիքի սահմաններուն մէջ մօտ ատենէն պիտի կրնանք ունենալ մեր սեփական տունը: Լրագիրներէն և Կըրթասիրացի շրջաբերականներէ կը տեղեկանանք որ այս խնդիրը գործնական փուլի մէջ մտած է և թափուած ճիգերը ապարդիւն չեն ելած:

1926 Ապրիլ 3ին Ամերիկայի Կրթասիրացի կողմէն իբրեւ ներկայացուցիչ զրկուած է Պ. Յովհաննէս Խանցեան, հոն սրտելու Նոր Մալաթիոյ տեղին տարածութիւնը և անմիջապէս հիմնել կօշիկի գործարան մը և ուրիշ արհեստանոցներ: Բոլոր հայրենակիցներս ի սրտէ մաղթանքներ կ'ուղղենք սոյն գործին արագ յաջողութեան համար, որպէսզի թշուառ բեկորներ գլտեն իրենց բոյնը և հոն հանգչին:

Մենք հստակ ունինք որ հայրենաշէն հայ երիտարդներու անսպառ կամքով և ջլապինդ բազուկներով պիտի բարձրանան կրկին մեր հայրենական օճախները Հայրենիքի սիրտին վրայ, աւելի չէն ու արգասաբեր:

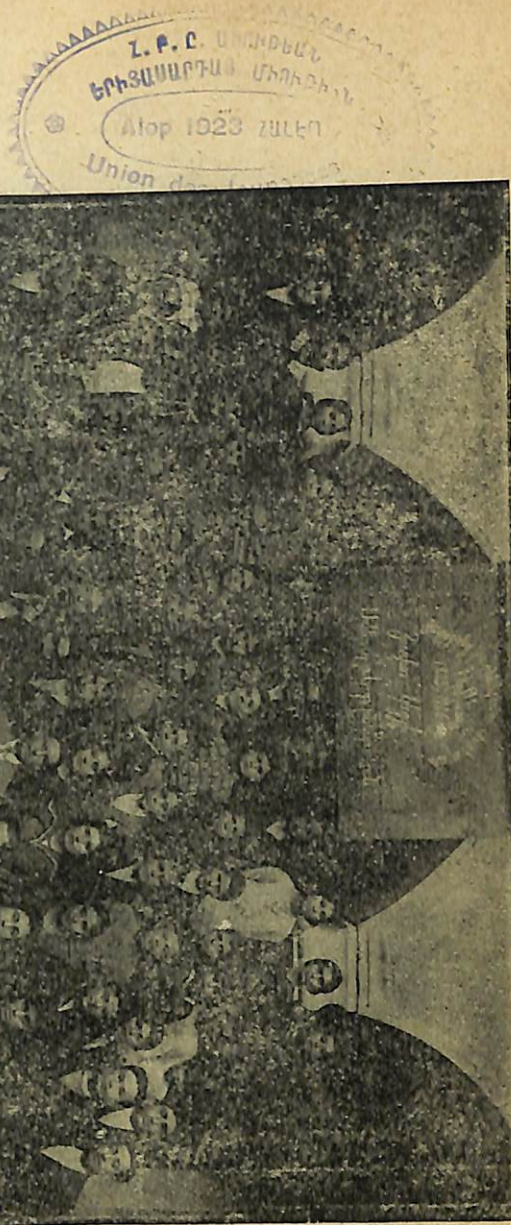
ՀՐԱԿԵՐ ՄԸ ԲՈԼՈՐ ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑՆԵՐՈՒՄ

Հայրենակիցներ,

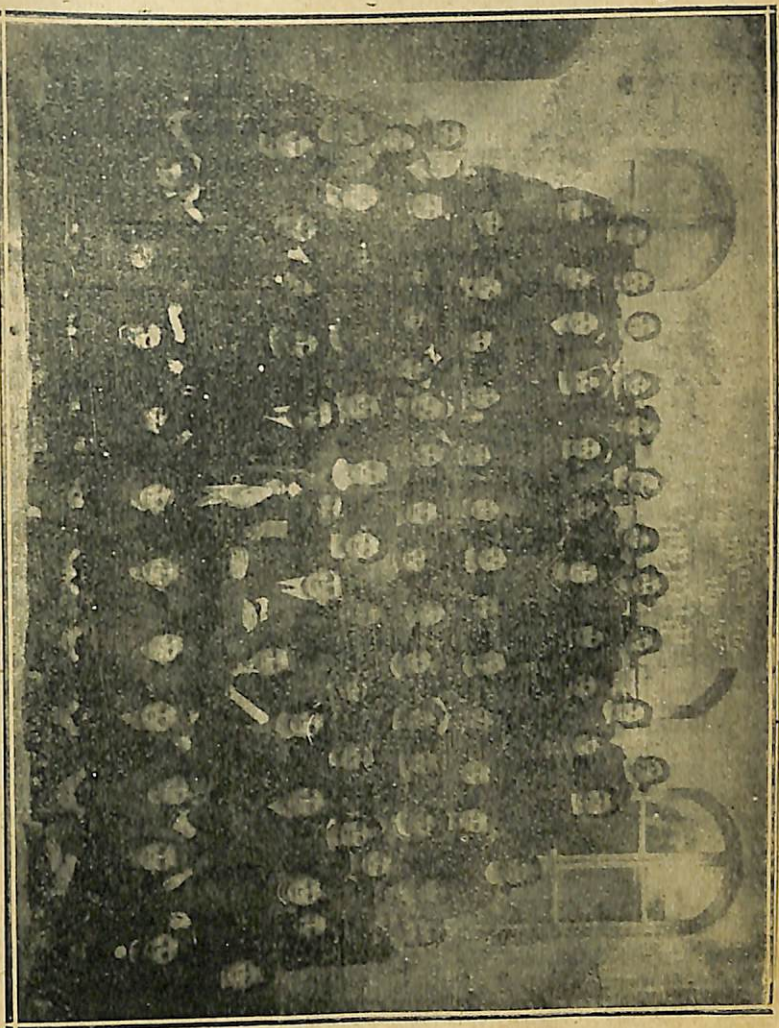
Նոր Սշխարհէն դէպի մեզ կը հասնի միութեան և համագործակցութեան կարգախօսը: Ս.հա կոչը... Միացէ՛ք եղբայրներ և քույրեր. այդ գործակցութեան մէջ պիտի գտնէք զօրութիւնը և երջանկութիւնը: Թողուցէ՛ք զժողովիւնը. բոլորդ սիրա սիրտի տուէք և օգնութեան ձեռք երկարեցէք իրարու, ձեր նիւթական ու բարոյական աջակցութեամբ, բաղձացուած խտէալին արագ նուիրականացման համար:

Այո՛, անոնք կը հնչեցնեն մեր սրտերուն սա անուշ բառը — Ն ո Ր Մ ա լ ա թ ի ա :

Դարերէ ի վեր մեր երազած Հայաստանի սահմաններուն մէջ անոր հպարտ կուրծքին վրայ մեր սրբազայրերն ու քաղցրիկ բոյները պիտի շինենք, ուր պիտի տեսնենք մեր նախահայրերուն ու նախամայրերուն սրբազան ստուերները, որոնք դարեր առաջ իրենց արիւններով ողողեցին այդ նուիրական հողը,

Հ. Բ. Ը. Ս. ԽՈՅԱՆ
ԵՐԵՎԱՆԻ ՄԱՊԻՏԻՆ
Աօր 1923 ՇԱԼԵՂ
Union des...

Ս. 4. Միութ. Հայկ. պարտիզ (Արցախի բաժին) 1923-24

որոնց շառաւիղներն ենք մենք և անոնց հարազատ արիւնը կը շրջի մեր երակներուն մէջ:

Կարծես ամէն կողմ ցրուած հայ մնացորդներուն վիհ Մասիսը հրաւէր կու տայ — Իմ կուրծքս լախարաց է ու թեւերս հուժկու, մօտեցէք ինձ ո՛վ տառապող բեկորներ, ես պիտի տամ ձեր բաղձացած հանգիստը, ձեր երազները իրականութիւն դարձած են. հոս է որ պիտի գտնէք ձեր անհետացած սրտահատորներուն մխիթարութիւնը: Անոնք սուիններու անխնայ հարուածներուն տակ իսկ չգաղղրեցան գոչելէ — Ո՛վ Հայաստան մենք կը զոհուինք այսքան վաղահասօրէն, մեր արիւնով թող ապրին մեր զաւակները, քեզ տեսնելու համար. թո՛ղ փշուի բռնութեան չղթաները և դուն ազատ եղիր:

Վերապրող մալաթիացիներս բարեբաղդ պիտի ըլլանք, եթէ այսքան տառապելէ վերջ գտնենք մեր նուիրական օթենա՛յր, ազատ հայրենիքի ենկիւնքին տակ, ուր ոչ մէկ բռնակալութիւն կը տիրէ ոչ ալ դամոկլեան սարը կախած է մեր գլխուն վերեւ:

Ուրեմն կանգնինք Կրթասիրացի կողքին, բոլոր մալաթիացիներուս պարտականութիւնն է այս: Սատարենք անոր բարգաւաճման աշխատինք մեր կարողութեան ներած չափով, այս բարձր բայց դժուար իրականալի նպատակը յաջողցնել:

Հոն է որ տառապեալներս պիտի գտնենք մեր հանիգստը.

Ուրեմն ականջ դնենք եկած հրաւերին, եթէ
չենք ուզեր որ նոր սերունդը անհետանայ օտար մըթ-
նոլորտի մէջ և բնաջնջուի տգեղ բարքերու ազդեցու-
թեան տակ և վերջապէս լուծուի կորսուի: Բարձր պա-
հենք մեր հայկական և հայրենակցական պատիւը.
ինչպէս ըրին մեր նախնիքները, անոնք մեզմէ բաժնը-
ուած են մարմնով, սակայն անոնց պաշտելի յիշա-
տակները թարմ են մեր սրտերուն և հոգիներուն
մէջ:

Ծ ա ն օ թ.- Մ լ թ. Կ թ թ. Ը ն կ. հիմնարկութեան մի-
բանի մասնաւոր կէտերը «Ամերիկահայ Հանրագիտակ
Տարեգիրք»էն (1925) նօթագրուած են:

— 7րդ էջ վերէն 14րդ տողի 25,000 տողաւը պէտք
է ըլլայ 5000 տողաւ:

2001

0072833

2013 5547

NL0022833

201

112

11

11

hup